

Veelkleurig in de Geest van Christus

Beleidsplan 2022 – 2026
Versie 1.0 April 2022

Protestantse Wijkgemeente
Emmaüs
Bodegraven

Samen in de naam van Jezus
Heffen wij een loflied aan
Want de Geest spreekt alle talen
En doet ons elkaar verstaan
Samen bidden, samen zoeken
Naar de weg van onze Heer
Samen zingen en getuigen
Samen leven tot Zijn eer

Inhoudsopgave

SAMENVATTING	5
VOORWOORD	6
WIE ZIJN WIJ?	7
Welke ontwikkelingen hebben ons gevormd?	7
Het samengaan.....	7
De nieuwe structuur.....	7
De veelkleurigheid.....	7
Keuze voor de Ontmoetingskerk.....	8
De predikanten in de structuur.....	8
Ontdekkingsreis naar Emmaüs 2.0.....	8
Hoe verhouden wij ons tot de kern?	9
Onze verhouding tot de bron van de christelijke kerk.....	10
Onze verhouding tot elkaar – de gemeenschap.....	10
Onze verhouding tot de wereld.....	11
Hoe geven wij invulling aan het gemeente zijn?	12
Leiding 12	
Kerkdiensten.....	12
Vorming & Toerusting.....	13
Diaconale activiteiten.....	13
Pastorale zorg.....	13
Jongerenactiviteiten.....	13
Hoe organiseren wij het gemeente zijn?	14
In hoeverre werkte het?.....	14
Wie vormen onze gemeente?	19
Leeftijdsofbouw.....	19
Verloop ledental.....	20
Overige demografische gegevens Bodegraven.....	21
Over welke middelen (gaven en talenten) kunnen wij beschikken?	22
Financiën 22	
Vrijwilligers.....	23
WAT STAAT ONS TE DOEN?	24
Contouren van Emmaüs 2.0	24
Visie 24	
Missie 24	
Beleidsvoornemens	25
❖ Wie kunnen wij zijn?	25
❖ Hoe kunnen wij ons verhouden tot de bron van de christelijke kerk?	26
❖ Hoe kunnen wij ons verhouden tot elkaar?	27
❖ Hoe kunnen wij ons verhouden tot de wereld?	28

❖ Hoe kunnen wij ons (beter) organiseren?.....	28
❖ Hoe gaan wij de toekomst in?.....	30
ORGANISATIE EN REGELINGEN	31

Samenvatting

Sinds de vereniging in 2012 van enkele protestantse gemeenten uit verschillende tradities heeft de wijkgemeente Emmaüs moeite gehad goed om te gaan met de 'nieuwe' verscheidenheid. Met hulp van een interim predikant en een externe voorzitter hebben wij onze situatie onder ogen gezien en gezocht naar een weg om in de toekomst beter met de verscheidenheid om te gaan. Dit beleidsplan komt voort uit deze zoektocht.

In dit beleidsplan beschrijven wij onszelf in onze verscheidenheid en met onze sterke en zwakke punten en wij geven aan hoe wij de toekomst voor ons zien. De kern van de christelijke gemeente staat centraal: onze verhouding tot de bron van christelijk geloven, tot elkaar als geloofsgemeenschap en tot de wereld waarin wij een roeping hebben. Hier blijkt al onze grote verscheidenheid. Wij verschillen in het belang dat wij hechten aan de verschillende kenmerken. Bijvoorbeeld: voor sommigen is de oriëntatie op de bron alles, voor anderen draait het om de gemeenschap of juist om de dienst aan de wereld. Wij verschillen ook in de betekenis die wij geven aan elk van die drie kenmerken. Bijvoorbeeld de bron van het christelijk geloof is voor sommigen onaantastbare en gezaghebbende waarheid, voor anderen inspiratiebron voor bezinning op het leven.

Wij geven vorm aan de verhouding tot de kern in activiteiten en de kerkelijke organisatie. Er zijn veel waardevolle activiteiten in onze gemeente waaraan vrijwilligers met enthousiasme bijdragen. Zij werken meestal op prettige wijze samen in de teams. Zorgen zijn er over het toenemend tekort aan vrijwilligers. Binnen de organisatiestructuur kunnen de communicatielijnen tussen kerkenraad, taakgroepen en gemeente meer opengezet worden zodat de vrijwilligers zich vanuit de gemeente en de kerkenraad gesteund voelen en de gemeente zich gehoord en meegenomen voelt bij ingrijpende besluiten.

Binnen de kerkenraad verdient de gelijkwaardigheid van de ambten en daarmee de gelijkwaardige samenwerking van alle ambtsdragers als team aandacht. Die gelijkwaardigheid kan beter bewaakt worden. Toerusting en ondersteuning van de kerkenraad zijn noodzakelijk om dit beter te doen.

Binnen de hele organisatie is meer aandacht nodig voor de kern van het gemeente zijn om ervoor te zorgen dat we niet alleen veel doen, maar vooral ook het goede doen.

Uit demografische en financiële gegevens blijkt dat de gemeente sterker vergrijst dan gemiddeld en dat daarmee de mogelijkheden van de gemeente om voorgangers te beroepen en om activiteiten vol te houden en te ontwikkelen verminderen. De gemeente is nog groot en er is daarom nog veel potentie. Er is ook nog kapitaal. Er ligt een taak om te bedenken hoe die potentie en die middelen zo goed mogelijk ingezet kunnen worden ten behoeve van de kern van de zaak en niet alleen voor het laten doorgaan van de vertrouwde activiteiten.

In het tweede hoofdstuk beschrijven wij hoe wij de komende jaren voor ons zien in een missie en een visie en in een aantal beleidsvoornemens. Deze reflecteren het zoeken naar verbondenheid met waardering voor de veelkleurigheid. En dit alles in de Geest van Christus. Hiermee sluiten wij aan bij het belijdeniskader in de kerkorde van de Protestantse Kerk in Nederland. Sommige beleidsvoornemens hebben ten doel het bewustzijn van het belang van de kern van gemeente zijn te verbreden en te versterken. Andere beleidsvoornemens hebben ten doel elkaar te verrijken vanuit onze verscheidenheid in onze verhouding tot elk van de drie genoemde kenmerken. Enkele beleidsvoornemens stellen prioriteiten in onze dienst aan de samenleving. We willen zoveel mogelijk samenwerken en vooral aandacht hebben voor de thema's gerechtigheid en opkomen voor de zwakken. De laatste beleidsvoornemens hebben te maken met voortgaande reflectie op onze organisatiestructuur, zodat deze zoveel mogelijk dienstbaar kan zijn aan de kern van het gemeente zijn. Hieraan willen wij in de komende vier jaar als gemeente werken.

Wij hopen dat gemeenteleden inspiratie vinden in dit beleidsplan om zelf met initiatieven te komen. De kerkenraad en de taakgroepen zullen die waar mogelijk ondersteunen. Maar de kerkenraad en taakgroepen zullen ook het voortouw nemen, zo nodig onder begeleiding van deskundige hulp.

Wij hopen ook dat geïnteresseerde predikanten in dit beleidsplan inspiratie vinden om samen met ons als gemeente op weg te gaan deze toekomst in.

Voorwoord

Sinds de zomer van 2021 zijn we als gemeente met elkaar op ontdekkingsreis naar Emmaüs 2.0.

Het jaar daarvoor was er veel gebeurd, waardoor wij in verwarring geraakt waren over onze kerk. Wij hadden het gevoel dat mensen onrecht was aangedaan; mensen waarmee wij ons verbonden voelden. Wij kwamen in de gemeente tegenover elkaar te staan. Wij wisten niet goed meer wat wij aan elkaar hadden. Hoe konden wij als een kerk samen verder? We moesten wel wat uitpraten en verlies verwerken. Pas daarna konden wij samen op ontdekkingsreis.

Wij zijn daarom met elkaar in gesprek gegaan. Een begeleidingsteam van gemeenteleden en de interim predikant hielpen daarbij. Zo lukte het om pijn uit het verleden te verwerken. Wij leerden elkaar beter kennen en begrijpen. We ontdekten hoe veelkleurig we zijn in Emmaüs. Veelkleurig in geloven, beleven, kerkelijke betrokkenheid en in het leven staan. Het belangrijkste was misschien wel de ontdekking, dat iedereen het liefst met elkaar samen verder wilde. Zo kwam er ruimte om samen naar de toekomst te kijken.

In januari 2022 kon het begeleidingsteam met de gemeente op ontdekkingsreis gaan naar die nieuwe toekomst voor Emmaüs. Wij gingen weer met elkaar in gesprek. We vulden enquêtes in en de interim predikant sprak met vertegenwoordigers van alle taakgroepen. Zo kregen wij zicht op de toekomst van Emmaüs. Duidelijk genoeg om een nieuw beleidsplan op te stellen. In een gemeentevergadering hebben we dit met elkaar besproken.

Dit is het nieuwe beleidsplan voor Emmaüs. Wij hebben ontdekt wie wij zijn en waar wij heen willen. Hoe wij kerk willen zijn in de komende jaren. Wij zijn ons bewust van onze mogelijkheden en onze beperkingen.

Dit is niet het einde van de ontdekkingsreis. We blijven als gemeente samen op ontdekkingsreis naar de Emmaüs-kerk van de toekomst. Het beleidsplan kan op die reis tijdelijk dienstdoen als reisgids.

Wie zijn wij?

Welke ontwikkelingen hebben ons gevormd?

In de afgelopen vijftien jaar waren er een paar belangrijke gebeurtenissen, die veel invloed hadden op wie wij nu zijn:

- De Evangelische Lutherse Gemeente, de Gereformeerde Kerk en de Hervormde Gemeente wijk 3 vormden samen de wijkgemeente Emmaüs binnen de protestantse gemeente Bodegraven.¹
- Wij gaven de nieuwe wijkgemeente de structuur van een "een ellips met twee brandpunten" om met de veelkleurigheid om te gaan.
- Het bleek moeilijk om goed met de veelkleurigheid van de nieuwe gemeente om te gaan.
- Wij kozen voor de Ontmoetingskerk als belangrijkste plaats van samenkomst. De Salvatorkerk werd verhuurd.
- Er ontstonden spanningen tussen de predikanten. Er volgde visitatie en we moesten afscheid nemen van beide predikanten. en
- Wij gingen op ontdekkingsreis naar Emmaüs 2.0.

Het samengaan

De Hervormde Gemeente Wijk 3 en de Gereformeerde/Evangelisch Lutherse Kerk werkten al met elkaar samen in het jeugdwerk en de diaconie. De geloofsopvattingen in wijk 3 waren wat 'ruimer' dan in de Wijken 1 en 2. Er kon ook wat meer in de kerkdiensten. Toch geloofde men in wijk 3 meer behoudend dan binnen de samenwerking van Gereformeerde Kerk en Evangelisch Lutherse Gemeente. Binnen die samenwerking was er wel een behoudende stroming, maar ook een grote vrijzinnige stroming. Je zou deze gemeenten meer contemplatief kunnen noemen.

Predikanten en vrijwilligers hebben veel gedaan om de beide gemeenten te verenigen tot de wijkgemeente Emmaüs in 2012. Door verschillen in geloofsbeleving (en gemeentecultuur) was dat niet eenvoudig. Sommigen zeggen achteraf, dat er niet genoeg aandacht is besteed aan deze verschillen. Zij vermoeden dat het daarom moeilijk bleef goed om te gaan met de veelkleurigheid van de nieuwe gemeente.

De nieuwe structuur

Wij hoopten dat de structuur van "een ellips met twee brandpunten" hierbij zou helpen. Hiermee bedoelden wij, dat twee predikanten van verschillende signatuur elk een geloofsstroming zouden bedienen. Tot halverwege 2020 hielden we hieraan vast. Achteraf heeft het niet opgeleverd wat wij hoopten. Volgens sommigen heeft de structuur juist voor meer verwijdering gezorgd. Er groeide aan beide kanten ongenoegen over (vermeende) dominantie van de andere stroming.

De veelkleurigheid

Omgaan met de veelkleurigheid was niet gemakkelijk. De kerkenraad heeft op verschillende manieren geprobeerd recht te doen aan de veelkleurigheid in de gemeente. De oprichting van 'Platform Mutare', mede op verzoek van de kerkenraad paste in die zoektocht. De kerkenraad en het platform wilden ruimte bieden voor bezinning op veranderend geloven. Wij hoopten zo beter om te gaan met de veelkleurigheid. Het platform deed zijn best om duidelijk te maken wat de bedoeling was. Desondanks ontstond er onbegrip en soms zorgen over de bedoelingen van Mutare. Dit onbegrip en deze zorgen zijn nog niet bij iedereen weggenomen.

De veelkleurigheid veranderde ook. Er kwamen nieuwe kleuren bij. Een jongere generatie volwassenen ging anders geloven. Zij willen op een andere manier betrokken zijn bij de kerk. De verschillen van vroeger vinden zij niet zo belangrijk. Zij verlangen vaak naar nieuwe vormen om te vieren. Maar ook nieuwe vormen van gemeenschap. Velen zetten vraagtekens bij alles wat vroeger vanzelfsprekend was.

¹ Naast de wijkgemeente Emmaüs, maken de hervormde wijkgemeente 1, voor Bodegraven en Nieuwerbrug en de hervormde wijkgemeente 2 deel uit van de protestantse gemeente Bodegraven.

Wij wilden die veelkleurige gemeente graag bedienen. Daarom zijn er zoveel verschillende vieringen en activiteiten naast de zondagmorgen kerkdiensten. Hoewel een flinke groep gemeenteleden meerdere diensten bezoekt heeft elke viering ook een eigen groep bezoekers. Helaas heeft dit niet voldoende geleid tot meer respect en waardering voor elkaar. Bij veel bezoekers van onderscheidende vieringen leeft een gevoel dat zij wel getolereerd worden maar er niet volwaardig bij mogen horen.

Keuze voor de Ontmoetingskerk

Enkele jaren geleden besloten wij de (hervormde) Salvatorkerk niet meer zelf te gebruiken. De Ontmoetingskerk werd ons centrale kerkgebouw. De Salvatorkerk werd verhuurd. Veel voormalig hervormden beleven dit nog steeds als een pijnlijk verlies. In de Ontmoetingskerk voelen sommigen zich nog steeds niet thuis.

De predikanten in de structuur

Binnen de structuur van "een ellips met twee brandpunten" was er ruimte voor twee predikanten. Elk moest een deel van de gemeente bedienen. Volgens sommigen waren er vanaf het begin spanningen tussen de twee predikanten. Bij de laatste twee predikanten bleken deze spanningen niet oplosbaar. Er is veel geprobeerd, maar het lukte niet. Er volgde bijzondere visitatie vanuit de classis. We kunnen verschillende oorzaken aanwijzen voor de spanningen. De verschillen in persoonlijkheid waren groot. Beide predikanten verschilden sterk van mening over de invulling van het beroep. Maar de verschillende geloofsopvattingen speelden ook een rol. En ook de gekozen structuur. De visitatiecommissie onderkende dit. Daarom adviseerde zij dat de gemeente opnieuw en grondiger met de veelkleurigheid aan de slag moest gaan. Met deze twee predikanten zou dat niet gaan. Daarom was het wenselijk dat zij binnenkort afscheid zouden nemen. Helaas is het advies niet overgekomen zoals het bedoeld was. Er ontstonden misverstanden en wij kwamen tegenover elkaar te staan in de gemeente. Daardoor duurde het lang voordat wij goed afscheid konden nemen van onze beide predikanten.

Ontdekkingsreis naar Emmaüs 2.0

Eind 2020 hebben wij een beroep gedaan op een interim-predikant om ons te begeleiden in deze situatie. Daarnaast deden wij een beroep op een onafhankelijke voorzitter. De interim predikant heeft zich verdiept in onze situatie. Hij adviseerde de kerkenraad om samen met de gemeente een ontdekkingsreis te beginnen naar een nieuwe toekomst voor Emmaüs. Een veelkleurig begeleidingsteam zou als reisleader de reis begeleiden. Voordat we samen op weg konden moest er nog wat uitgesproken en verwerkt worden. Maar al snel werd duidelijk dat wij in alle veelkleurigheid graag samen verder wilden. Er moest dan wel meer ruimte en respect komen voor elkaar. Dit maakte de weg vrij voor volgende stappen op weg naar Emmaüs 2.0. Dat was een traject van zelfonderzoek als gemeente, "Wie zijn wij?"; en van bezinning op de vraag hoe wij onze toekomst zien. Dit proces heeft geleid tot dit nieuwe beleidsplan, waarin het profiel van de Emmaüs-gemeente, zoals wij dat zelf beleven, is opgenomen.

Hoe verhouden wij ons tot de kern?

Wij zijn een wijkgemeente binnen de protestantse gemeente Bodegraven. Wij maken deel uit van de Protestantse Kerk in Nederland. Dat betekent dat wij aanspreekbaar zijn op het belijden van die kerk.

In de Protestantse Kerk in Nederland geloven wij dat een gemeente drie wezenskenmerken heeft²:

- Luisteren naar de gemeenschappelijke bron van de christelijke kerk³.
- Samenleven als gelovige gemeenschap in de Geest van het Evangelie. en
- Samen een heilzame bijdrage leveren aan de wereld in de Geest van het Evangelie.

Je zou dit zo kunnen samenvatten en voorstellen:

*Kerk is
een Gemeenschap van mensen,
die is toegewijd aan Gods Koninkrijk
in de Wereld*

Afbeelding 1

² De kerkorde begint als volgt: De Protestantse Kerk in Nederland is overeenkomstig haar belijden gestalte van de ene heilige apostolische en katholieke of algemene christelijke Kerk (GEMEENSCHAP) die zich, delend in de aan Israël geschonken verwachting (BRON), uitstrekt naar de komst van het Koninkrijk van God. (WERELD). Levend uit Gods genade in Jezus Christus (BRON) vervult de kerk (GEMEENSCHAP) de opdracht van haar Heer om het Woord te horen en te verkondigen (WERELD). Betrokken in Gods toewending tot de wereld (WERELD), belijdt de kerk (GEMEENSCHAP) in gehoorzaamheid aan de Heilige Schrift (BRON) als enige bron en norm van de kerkelijke verkondiging en dienst, de drie-enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest. (BRON)

De kerkorde is doortrokken van deze drie wezenskenmerken. Overigens delen christelijke theologen over de hele wereld dat dit de drie wezenskenmerken van christelijke kerk zijn.

³ In het vervolg van dit beleidsplan zullen we over 'de bron van de christelijke kerk' spreken. Anderen zullen misschien liever met andere woorden naar 'de Bron' verwijzen, zoals het woord van God, de Bijbel, het Evangelie van Gods Koninkrijk, het Evangelie van Jezus Christus, de drie-eenheid, God, of nog anders. Het Evangelie van Jezus Christus, dat letterlijk betekent 'Het goede nieuws' of 'de goede boodschap' van Jezus Christus is voor de kerk misschien de meest gangbare omschrijving van de bron. Met de aanduiding: 'de bron van de christelijke kerk' omvatten wij al die verwijzingen.

Als we willen beschrijven wie wij zijn, dan moeten we het over die drie kenmerken hebben. Hoe beleven wij die? Hoe komen die tot uitdrukking in onze gemeente?

Wat blijkt? Wij zijn veelkleurig! Sommige kenmerken betekenen veel voor ons, andere vrijwel niets. Welke? Daarin verschillen wij! Verreweg de meesten vinden dat een of twee van deze kenmerken best gemist kan worden. Welke dat zijn? Daar denken wij verschillend over. Er is dus een spanning tussen de protestantse kerkvisie en de visie van haar leden in de Emmaüs-gemeente.

Deze verschillen blijken ook in onze verwachtingen. Zij hebben meestal iets te maken met een, soms twee en zelden alle drie van de kenmerken. Op welke van deze drie onze behoeften zich richten? Dat verschilt. Conclusie? Wij hebben dus iets met sommige aspecten van kerk-zijn, maar niet met alles.

Het cement dat ons allen met elkaar zou moeten verbinden ontbreekt dus. Er is wel verbondenheid binnen 'gelijkgezinde' groepen, maar die hebben vaak weinig of niets gemeenschappelijke met andere groepen. Sommigen zouden spreken van een identiteitscrisis.

Deze situatie maakt ons kwetsbaar voor belangen die om voorrang strijden.

Toch willen we wel graag in verbondenheid samen verder. Voor velen is dat hun belangrijkste verlangen voor de toekomst. Als we niet willen dat de Emmaüs-kerk uiteenvalt, dan zullen we in de komende jaren serieus aandacht moeten besteden aan alle aspecten van gemeente zijn.

Onze verhouding tot de bron van de christelijke kerk

Zonder die gemeenschappelijke bron zijn wij geen christelijke gemeente. Luisteren naar die bron is essentieel. Hoe wij die verstaan? Daarin mogen wij verschillen.

Binnen Emmaüs is er op dit punt werk aan de winkel, want velen hebben moeite met die bron.

De kerkdienst vinden wij de belangrijkste manier om in contact te blijven met de bron van de christelijke kerk. Voor een flink aantal is samen praten en nadenken over het evangelie ook belangrijk. Dit lijkt belangrijker te worden.

Wij beleven de kerkdiensten wel verschillend. Velen hechten aan de verkondiging, het onderwijs, het appel. Anderen vooral aan vormen van samenzang. Weer anderen hechten aan meditatieve momenten of juist aan vormen van kunst en rituelen. Voor de één is vooral beleving in de dienst belangrijk. Anderen willen in hun verstand aangesproken worden. De een zoekt vooral herkenning en bevestiging. De ander zoekt juist nieuwe inzichten of uitdaging om te twijfelen aan de zekerheden van vroeger.

Kerkdiensten vinden wij bijna allemaal heel belangrijk. Maar onze verwachtingen daarvan verschillen veel. Dat plaatst ons voor een belangrijke vraag: Hoe kunnen wij samen betekenisvol vieren? Hoe kunnen vieringen voor iedereen betekenisvol zijn en tegelijk samenbindend? Dat is in Emmaüs een heel complexe vraag, die wij alleen samen kunnen beantwoorden.

Er valt nog iets op. Er leven best veel vragen en twijfels rond de bron van de christelijke kerk. Lang hadden gemeenteleden het gevoel dat die er eigenlijk niet mochten zijn. Wij hebben ontdekt, dat die er best mogen zijn binnen Emmaüs. Er is meer openheid voor dan wij dachten. Maar er zijn ook gemeenteleden die graag duidelijkheid willen hebben over een kern waaraan niet getwijfeld mag worden.

Onze verhouding tot elkaar – de gemeenschap

De gemeenschap vinden wij belangrijk. Voor de meesten is dat het belangrijkste. De sociale gemeenschap. Allerlei positieve en negatieve ervaringen met elkaar delen, samen dingen doen en aandacht hebben voor elkaar. Dat schept een band.

Wij wensen die sociale gemeenschap ook in de Emmaüs kerk van de toekomst te vinden:

- Zorgzame aandacht voor elkaar.
- Samen aan activiteiten meedoen. en
- Bijdragen aan gemeentelijke activiteiten. Meer mensen dan vroeger zouden daarbij betrokken willen worden.

Wij delen ook geloof met elkaar. Dat maakt ons tot geloofsgemeenschap.

De kerk als geloofsgemeenschap is voor de meesten minder belangrijk. Het lijkt of wij dat vooral als een privé-zaak beschouwen. 'Ieder gelooft toch op zijn eigen wijze'. Toch kan dit in de kerk niet gemist worden.

Voor wie dat wil, zijn er veel mogelijkheden om geloofsgemeenschap met elkaar te beleven. Dat kan in verschillende vieringen en groepsbijeenkomsten. Vaak trekken deze vieringen verschillende groepen 'gelijkgezinden'. Wij hopen geloofsgemeenschap in vieringen ook met 'andersgezinden' te beleven.

Als gemeenschap hebben we het moeilijk gehad. In de ontdekkingsreis vonden wij gelukkig tekenen van herstel. Wantrouwen is nog niet volledig overwonnen. Mooi is het om te zien dat velen desondanks trouw zijn gebleven.

Onze verhouding tot de wereld

Wij zijn er niet om onszelf te pampieren. Wie naar het Evangelie luistert, hoort ook dat we een roeping in de wereld hebben. Namens God mogen wij ons inzetten voor het welzijn (het heil) van anderen. Wij beseffen dat binnen Emmaüs. Wij hebben wel verschillen ideeën over de manier waarop we dat moeten doen. Individueel of als gemeenschap? Sommigen zien onze roeping in de wereld niet als een gezamenlijke taak.

Wij denken dat we vooral geroepen zijn tot:

- Bijdragen aan vrede.
- Inzet voor gerechtigheid.
- Getuigen of delen van onze geloofsinspiratie. en
- Vormen van barmhartigheid bewijzen.

We vinden al die vormen belangrijk. Voor de komende jaren zouden we vooral aandacht willen besteden aan het opkomen voor de zwakken in de samenleving en meer algemeen inzet voor gerechtigheid in de samenleving. Wij doen dat liever niet alleen, maar samen met andere, vooral christelijke, geloofsgemeenschappen.

Hoe geven wij invulling aan het gemeente zijn?

In een protestantse gemeente zijn vooral de gemeente en haar leden geroepen om het gemeente-zijn vorm te geven.

Wij hebben gehoor gegeven aan die roeping door een aantal activiteiten te organiseren. En wij hebben een organisatie om dit mogelijk te maken. Het gaat om de volgende activiteiten:

- Een grote variatie aan kerkdiensten naast de zondagmorgendiensten.
- Vorming & Toerusting activiteiten, vooral in het kader van een jaarthema.
- Ondersteuning van diaconale projecten in Bodegraven en elders en het bijstaan van mensen die elders geen hulp krijgen.
- Pastorale zorg en aandacht voor gemeenteleden. en
- Activiteiten met en voor jongeren.

Deze activiteiten staan onder leiding van de kerkenraad en een aantal taakgroepen. Ze worden gedragen door een groot aantal vrijwilligers.

Leiding

De kerkenraad geeft leiding aan de gemeente. De kerkerde van de protestantse kerk ziet als de functies van die leiding:

- Coördinatie van het leven en samenwerken in de gemeente. en
- Alles richten op de dienst aan God en de dienst in de wereld, oftewel
 - De gemeente blijven herinneren aan het heil dat we door Jezus Christus ontvangen hebben. en
 - De aandacht van de gemeente blijven richten op haar roeping (bijzondere opdracht) in de wereld.

Je zou dit als volgt kunnen samenvatten:

***De kerkenraad ondersteunt de gemeente
in het vervullen van haar roeping
door hieraan leiding te geven***

In de praktijk zijn we vooral aan het coördineren geweest. De kerkenraad stelde het algemeen beleid en de algemene beleidsprioriteiten vast. De uitvoering en het beleid op onderdelen van het gemeentelijk werk heeft de kerkenraad naar verschillende taakgroepen gedelegeerd. De gedachte daarachter is dat het beleid van de gemeente van 'onderop' gevoed wordt.

Wij vonden het moeilijker om leiding te geven zoals in de tweede functie hierboven is benoemd: *door alles te richten op de dienst aan God in de wereld*. Wij hebben dat vooral aan de 'professionals' uitbesteed. De predikanten en de kerkelijk werkers. Als kerkenraad ondersteunden wij hen door de coördinatie en praktische taken op ons te nemen, maar wij namen niet onze eigen verantwoordelijkheid hierin.

Op een kerkenraadsweekend in april 2022 kwam naar voren, dat we meer aandacht aan die tweede functie zouden willen besteden. Als kerkenraad zouden wij meer als geloofsgemeenschap willen fungeren, door meer over deze thema's in gesprek te zijn en een 'voorbeeld' te zijn voor de gemeente.

Kerkdiensten

In 'Emmaüs' kennen wij al jaren kerkdiensten in veel verschillende varianten. Zowel op zondagochtend als in de middag of avond is er een variatie aan diensten voor de gemeente, zoals meditatieve diensten, gezongen liturgieën, zangdiensten, Taizé-diensten etc. Sommige diensten zijn speciaal op 'jongeren' gericht. De kerkdiensten vallen onder de verantwoordelijkheid van de voorgangers en de Taakgroep Eredienst en voor een deel bij de Taakgroep Jongeren en het platform Mutare. Veel vrijwilligers ondersteunen deze diensten.

Vorming & Toerusting

Binnen het kader van een jaarthema, maar ook los daarvan worden al jaren gesprekskringen, lezingen en workshops georganiseerd. De ontdekkingsreis naar Emmaüs 2.0 heeft laten zien hoe belangrijk deze ontmoetingen zijn. Ze zijn belangrijk voor de ontwikkeling van de gemeenschap, maar ook voor de manier waarop wij ons verhouden tot de bron van de christelijke kerk. Sommige gesprekskringen fungeren al jaren goed. Toch kost het in de praktijk moeite om gemeenteleden zover te krijgen dat zij deelnemen aan nieuwe initiatieven op dit terrein. Wij zoeken naar oplossingen voor deze paradox.

Deze activiteiten vallen onder de verantwoordelijkheid van de taakgroep Bouwen & Ontmoeten, met tot voor kort een belangrijke rol voor de predikanten en kerkelijk werkers.

Diaconale activiteiten

Het dienen van de wereld dichtbij en ver weg⁴ hebben wij vooral georganiseerd via het diaconaat. In de praktijk betekent dat: geld inzamelen voor veel binnenlandse en buitenlandse doelen. Deze doelen zetten zich in voor menswaardige ondersteuning van mensen die het zonder deze steun niet redden. Daarnaast staan diakenen rechtstreeks mensen bij, die hulp nodig hebben via de zogenaamde 'stille hulp'. De Taakgroep Diaconie is verantwoordelijk voor dit werk. Niet iedereen vindt dit overigens een taak voor de gemeente. Sommigen zien het vooral als een individuele opdracht. Maar op de ontdekkingsreis naar Emmaüs 2.0 bleek, dat de gemeente meer mag doen met thema's als 'opkomen voor zwakken' en 'streven naar gerechtigheid' dan nu gebeurt. Velen vinden dat we juist in onze dienst aan de wereld meer samenwerking zouden moeten zoeken met andere christelijke geloofsgemeenschappen.

Pastorale zorg

Het pastoraat is ook een belangrijke vorm van leven in een gemeenschap. Zo zorgen wij voor elkaar in de Geest van het evangelie. Het hoort bij het wezen van christelijke gemeenschap. De verantwoordelijkheid hiervoor ligt bij de Taakgroep Pastoraat, de predikanten en kerkelijk werkers. Maar veel gemeenteleden zorgen ook buiten de organisatie om voor elkaar.

Jongerenactiviteiten

De gemeente is best groot. Daardoor is er nog een flink aantal kinderen en jongeren in de gemeente. Door allerlei activiteiten met en voor jongeren proberen we deze jongeren de waarde van het evangelie en van de geloofsgemeenschap te laten ontdekken. Denk aan kringen, evenementen en vieringen. De Taakgroep Jongeren en één van de kerkelijk werkers zijn vooral verantwoordelijk voor dit stukje praktijk van het gemeentewerk. Maar een grote groep vrijwilligers maakt deze activiteiten mogelijk en houdt ze gaande.

⁴ Voorheen viel de ondersteuning van buitenlandse projecten onder de commissie Zending, Werelddiaconaat en Ontwikkelingssamenwerking (ZWO). Tegenwoordig valt ook dit onder de Taakgroep Diaconie.

Hoe organiseren wij het gemeente zijn?

Er is een organisatie nodig om dit allemaal mogelijk te maken. In die organisatie is de kerkenraad eindverantwoordelijke. Maar hij heeft veel taken en bevoegdheden gedelegeerd naar taakgroepen. Wij noemden al:

- De Kerkenraad.
- Taakgroep Eredienst.
- Taakgroep Bouwen & Ontmoeten.
- Taakgroep Diaconaat.
- Taakgroep Pastoraat. en
- Taakgroep Jongeren.

Daarnaast ondersteunen nog twee taakgroepen de organisatie:

- Taakgroep Presentatie – verantwoordelijk voor alle kerkelijke media in gebruik binnen Emmaüs. en
- Taakgroep Beheer & Financiën – verantwoordelijk voor werving en beheer van financiën, personeelszaken en gebouwen.

In hoeverre werkte het?

Er is veel kennis opgebouwd over goed functionerende gemeenten. Die kennis kun je ook toepassen op goed functionerende kerkenraden en taakgroepen. Daaruit leren wij dat zij gezond zijn en aantrekkelijk om eraan mee te doen, als er aandacht is voor de volgende vijf factoren.

Afbeelding 2

Algemeen

- De meeste vrijwilligers geven zich met passie en plezier aan hun taak, hoewel soms aspecten aan hun taak zijn waar zij minder plezier aan beleven.
- In de meeste taakgroepen werkt men goed samen. De samenwerking is plezierig. Vrijwilligers voelen zich door elkaar gekend en gewaardeerd en ze weten wat er van hen verwacht wordt.
- De meeste taakgroepen vinden dat zij voldoende ruimte krijgen om eigen beleid te maken, zoals de bedoeling was met deze structuur.
- Voor de meeste taakgroepen is de kerkenraad op afstand, of zelfs afwezig. Er vindt geen gezamenlijke en inhoudelijke bezinning plaats over het belang van het werk van de taakgroep voor de gemeente. Het kan het gevoel geven dat het werk dat zij doen niet echt van belang gevonden wordt.
- De meeste taakgroepen zijn nauwelijks in beeld bij de gemeente. Er is weinig of geen interactie met de gemeente. De gemeente wordt gezien als reservoir voor nieuwe vrijwilligers en/of als afnemers voor de aangeboden activiteiten. Communicatie met de gemeente gaat vooral daarover. Het gaat niet over wat de gemeente nodig heeft en hoe de taakgroep daaraan kan bijdragen.
- Alle taakgroepen en de kerkenraad geven aan dat het steeds meer moeite kost om vrijwilligers te vinden die hun tijd in dit werk willen steken en die verantwoordelijkheid willen nemen voor de voortgang van het werk. Soms voelen de actieve vrijwilligers zich daarom wat 'in de steek gelaten' door de gemeente. Het roept de vraag op of er wel behoefte en waardering is voor wat zij doen.

Op het kerkenraadsweekend van 22 en 23 april 2022 hebben wij gesproken over de vraag of de huidige structuur nog wel past. Dient deze structuur nog wel de kern van de zaak of zit de structuur ons juist in de weg om zo te vernieuwen dat de gemeente ook voor toekomstige generaties nog een vitale gemeente van Christus kan zijn? Er zijn signalen dat de huidige structuur te star is en niet voldoende aansluit bij de manier waarop mensen tegenwoordig betrokken willen zijn. Er is geopperd om niet met taakgroepen te werken, maar met projectgroepen, die na afloop van een project weer opgeheven kunnen worden. Het gesprek hierover is niet klaar. Eigenlijk was het nog maar een begin. We moeten daarover verder praten.

Kerkenraad

De kerkenraad heeft in de jaren 2019 – 2022 een moeilijke periode doorgemaakt. De kerkenraad was verantwoordelijk voor een goede behandeling van de spanningen tussen predikanten en in de gemeente. Het lukte niet altijd goed om die verantwoordelijkheid te nemen. Als we die verantwoordelijkheid wel namen, dan lukte het niet altijd om 'het juiste' te doen. De kerkenraad heeft dat onder ogen gezien. Wij hebben ons bezonnen op de oorzaken. We hebben ons afgevraagd hoe we het in de toekomst beter kunnen doen.

Wat had de kerkenraad beter kunnen doen? Wij vonden twee punten van aandacht. De communicatie en de manier waarop wij zijn omgegaan met onderlinge verschillen.

- De kerkenraad had zich als volwaardige partner moeten gedragen in de jaargesprekken met de predikanten.
- De kerkenraad had beter geïnformeerd moeten worden en zich beter moeten laten informeren door moderamen en predikanten over belangrijke 'kwesties' die speelden.
- De kerkenraad had meer betrokken moeten zijn bij die 'kwesties'.
- De kerkenraad had beter kunnen communiceren (informeren en luisteren) met de gemeente over zaken die voor de gemeente van belang waren.
- De kerkenraad had moeten zorgen dat ieder op gelijkwaardige wijze kon deelnemen aan de kerkenraadsvergaderingen.
- De kerkenraad had meer recht moeten doen aan verschillen in geloven en beleven in de gemeente.
- De roeping van de gemeente en de kerntaak van de kerkenraad daarin mogen meer aan bod komen.

Deze punten raken aan de kerkordelijke kerntaak van een kerkenraad, het gemeenschappelijk en gelijkwaardig dragen van verantwoordelijkheid en het bijdragen aan de opbouw van de gemeente.

Wij zien verschillende oorzaken:

- Wij als kerkenraad moeten beter toegerust zijn.
- Wij moeten ons meer bewust zijn van onze verantwoordelijkheid.
- Onze taak reikt verder dan het draaiende houden van de organisatie.
- Wij hebben instrumenten nodig om het beter te doen.
- Wij hebben hierin ondersteuning nodig van de predikant. en
- Er is meer focus nodig op onze kerntaak en onze voorbeeldrol.

Wij vinden het wenselijk is om blijvend aandacht te besteden aan de vijf factoren uit afbeelding 2. Op al deze factoren kan het beter. Het meest geldt dit voor de factoren 'Doelen en Taken' en 'Identiteit'.

De kerkenraad heeft een deel van zijn taken en verantwoordelijkheden gedelegeerd naar de taakgroepen.

Taakgroepen

Per taakgroep nog een paar opmerkingen over het functioneren tot nu toe.

Taakgroep Eredienst

Deze groep is vooral organisatorisch/regelend bezig. Het werkt als een soort commissie van de kerkenraad. Eigen verantwoordelijkheid nemen voor beleid erediensten is voor deze taakgroep ingewikkeld. Roosters liggen lang van tevoren vast. Daarop inbreken is lastig. De kerkenraad voelt zich ook verantwoordelijk. De kerkenraad kan de taakgroep daarom 'terugfluiten' als dat nodig gevonden wordt. De verantwoordelijkheidsverdeling tussen taakgroep en kerkenraad is daardoor wat onduidelijk. Bovendien lag de inhoudelijke verantwoordelijkheid vooral bij de predikanten.

Binnen de taakgroep is wel iets van de spanningen tussen en met predikanten voelbaar geweest.

Verschillende personen die actief zijn rond de kerkdiensten (musici, beheerders, technici, drukkers etc.) zijn betrokken bij de taakgroep. Zij zijn druk met die taken in en rond de kerkdiensten. Daardoor is er niet altijd ruimte (en behoefte) om inhoudelijk bezig te zijn over de vraag hoe wij met de liturgie een bijdrage kunnen leveren aan de opbouw van de gemeente. Dat zou wel meer moeten. De inhoudelijke ondersteuning van een predikant is belangrijk voor deze taakgroep, maar wel met ruimte voor de inbreng van de taakgroep en de gemeente.

Taakgroep Bouwen & Ontmoeten

De taakgroep Bouwen & Ontmoeten heeft zich ten doel gesteld: *Kennis vergroten en bewustwording bevorderen bij gemeenteleden en geïnteresseerden daarbuiten inzake geloven en de uitwerking hiervan als christen in de wereld, in het persoonlijke, kerkelijke en publieke samenleven.*

De leden van de taakgroep behoren vooral tot het ruimdenkende deel van de gemeente. Dat merk je aan de aangeboden activiteiten. Het aanbod valt binnen het kader van een jaarthema. Samen met de predikant, Platform Mutare en de taakgroep Jongeren kiest de groep het jaarthema. De activiteiten zijn vooral aanbod gestuurd. Ze komen niet tot stand in samenspraak met de gemeente. De taakgroep heeft behoefte aan permanente deskundige inbreng van een predikant (theoloog).

Het Platform Mutare had lang een wat onduidelijke positie in de organisatiestructuur van de gemeente. Het vervulde taken die nauw verwant waren aan die van de taakgroepen Eredienst en Bouwen & Ontmoeten. Het platform organiseerde onder andere meditatieve diensten en lezingen over thema's die met geloof en spiritualiteit te maken hebben. Zij spreken vooral het meer zoekende en contemplatieve deel van de gemeente aan. Deze enigszins onduidelijke positie van Mutare in Emmaüs werd door betrokkenen bij het platform beleefd als een gebrek aan erkenning. Bij sommige andere gemeenteleden riep dit bezorgde vragen op ten aanzien van het platform. Inmiddels is besloten dat het platform formeel zal vallen onder de taakgroep Bouwen & Ontmoeten.

Taakgroep Diaconie

De leden van de taakgroep zijn vooral doeners, geen praters. Op de kerkenraadsvergaderingen hoor je ze minder dan andere ambtsdragers. Hierdoor voelen diakenen zich wel eens minder dan andere ambtsdragers. Naast de diakenen maken twee diaconaal medewerkers deel uit van de taakgroep. Het kost moeite extra diakenen te vinden, mogelijk vanwege de extra verantwoordelijkheden die het ambt met zich meebrengt. De taakgroep opereert heel zelfstandig en communiceert zelf met de gemeente over de activiteiten van de taakgroep.

Taakgroep Pastoraat

Het pastoraat is verdeeld in Oost en West Bodegraven. Voor elk was een van de predikanten verantwoordelijk. Naast hen stonden twee kerkelijk werkers. Oost en West zijn elk verdeeld in zes secties. Voor elke sectie is een ouderling en/of pastoraal medewerker verantwoordelijk.

De taakgroep bestaat uit de predikanten, kerkelijk werkers, ouderlingen en pastoraal medewerkers. In totaal ongeveer 12 personen. Een vaste kern van c.a. 7 personen bezoekt de taakgroep vergadering regelmatig. Het meeste werk wordt gedaan door slechts een paar van de teamleden. Dat is wel kwetsbaar.

De bijeenkomsten zijn voornamelijk organisatorisch van aard. Er zou meer gesproken mogen worden over thema's als:

- Het waarom van het pastoraat.
- Wie er eigenlijk verantwoordelijk is voor pastoraat in de gemeente. en
- Welke vormen passen daarbij?

Er is niet echt een pastoraal beleid. De taakgroep doet wat altijd gedaan is.

Vanwege het tekort aan vrijwilligers is de taakgroep op zoek naar nieuwe vormen om het pastoraat te organiseren. Er is wel een predikant nodig om de bezinning op pastoraal beleid te begeleiden.

Er wordt in de gemeente overigens wel veel naar elkaar omgezien. "Je vraagt je soms af of wij wel echt nodig zijn."

Taakgroep Jongeren

De taakgroep Jongeren heeft zich ten doel gesteld de Emmaüs-jeugd te laten zien "hoe prachtig de genade van Jezus Christus is". Dit doel is vertaald in een werkplan voor de komende jaren: 'Samen groeien in genade'. De taakgroep heeft het werkplan in samenwerking met jongeren, ouders en de vele vrijwilligers opgesteld. De speerpunten voor de komende jaren zijn:

- Het groepsgevoel onder jongeren stimuleren.
- Ouders actief betrekken bij geloofsopvoeding. en
- Het contact tussen generaties bevorderen.

Binnen het jeugdwerk zijn allerlei groepjes actief. De taakgroep probeert de lijntjes met die groepjes kort te houden en het gevoel dat we samen voor het jeugdwerk staan te versterken. "Wij proberen zo veel mogelijk bottom-up vanuit de vrijwilligers te werken."

Er is weinig samenwerking met andere taakgroepen en als die er is, verloopt die niet altijd soepel.

De taakgroep zou graag meer samenwerken met heel de gemeente. Maar ze vraagt zich soms af of de gemeente echt wel iets van de taakgroep verwacht. Er komt geen echte betrokken dialoog met de gemeente tot stand. Dat frustrereert soms. Ideeën voor vernieuwing krijgen weinig weerklank in de gemeente.

De vrijwilligers willen minimaal de bestaande activiteiten gaande houden. Dat kost moeite door het vrijwilligerstekort. Daardoor kraakt het. Overigens blijkt het ook een uitdaging om jongeren te betrekken bij de activiteiten en bij de organisatie ervan.

Taakgroep Presentatie

In de samenstelling van deze taakgroep vind je de verscheidenheid van de gemeente terug. Binnen deze groep is wel wat voelbaar geweest van de polarisatie in de gemeente. Het ging dan over artikelen die wel of niet of in andere vorm geplaatst moesten worden. De leden vertegenwoordigen verschillende werkgroepjes met eigen verantwoordelijkheden (KerkMag, Website, Emmaüs App, Zondagsbrief). Die functioneren min of meer onafhankelijk los van elkaar. De vertegenwoordigers vormen met elkaar niet echt een team. Hun deelname komt deels voort uit een soort plichtsbefes maar ook omdat men het belangrijk vindt en de gemeente wil dienen.

Er is uitgesproken dat er een communicatieplan moet komen. Vooral bij KerkMag is er behoefte aan meer deskundigheid.

De kerkenraad trekt op het werkterrein van de taakgroep meer verantwoordelijkheid naar zich toe dan de bedoeling was en dan de taakgroep wenselijk vindt.

Taakgroep Beheer & Financiën

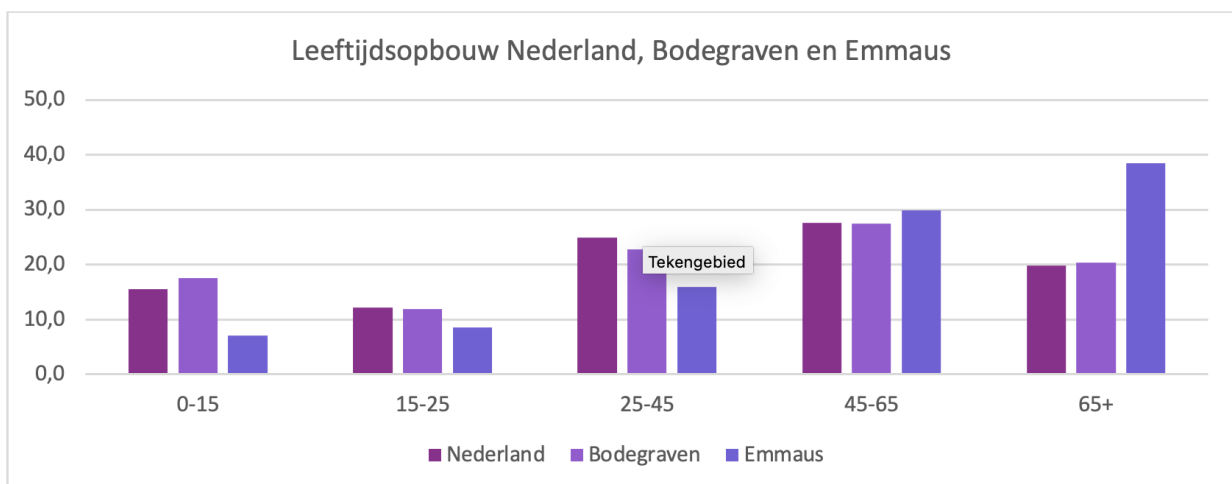
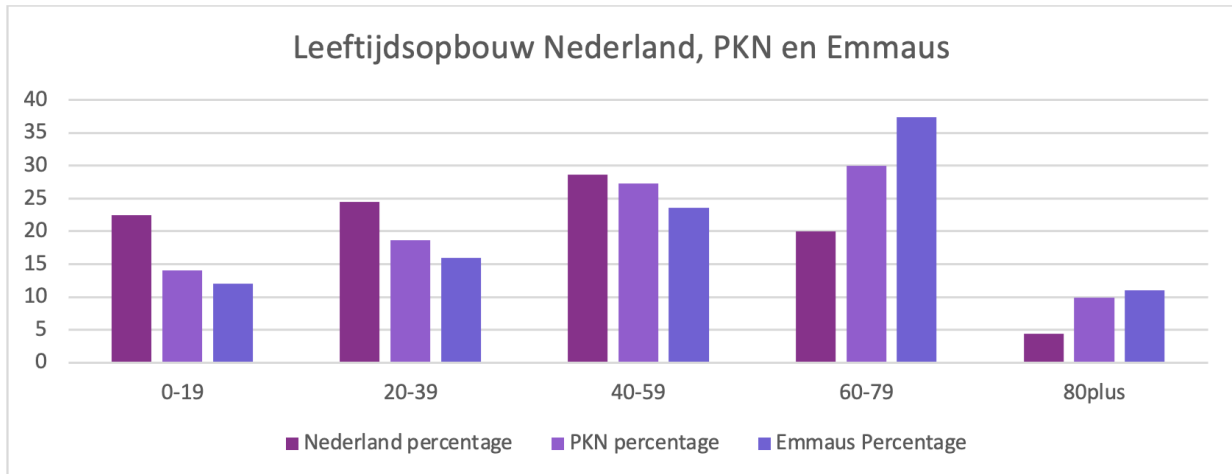
De taakgroep is samengesteld uit mensen met een financiële deskundigheid, mensen met kennis over personeelszaken en mensen met meer bouwkundige kwaliteiten. De sfeer is goed, er is onderling respect en waardering en men helpt elkaar als dat nodig is. De communicatie verloopt veel via e-mail en telefoon. De taakgroep fungeert zeer zelfstandig. Taakgroep en kerkenraad weten elkaar te vinden als dat nodig is. De wijkgemeente Emmaüs heeft een eigen begroting en is daarvoor zelf verantwoordelijk, maar er is toch een zekere wederzijdse afhankelijkheid van de beide andere wijkgemeenten. Dat speelt vooral een rol bij de het beroepen van predikanten. Binnen het college van kerkrentmeesters van de PG-Bodegraven heerst daarom meer een 'wij-zij' sfeer.

De taakgroep adviseert de kerkenraad over de begroting voor de komende jaren en legt namens de kerkenraad aan de gemeente verantwoording af over de bestedingen. De relatie met de gemeente bestaat vooral uit de geldwerving in de gemeente en de financiële verantwoording aan de gemeente. De leden van de taakgroep voelen zich verantwoordelijk voor het voortbestaan van de kerk. Daarover hebben zij wel zorgen. Vijftig procent van de inkomsten komt van leden ouder dan zeventig jaar. De financiële betrokkenheid van de leden onder de vijftig jaar is veel minder. De kerkenraad zou daarom best wat zuiniger om mogen gaan met de reserves.

Wie vormen onze gemeente?

Leeftijdsopbouw

Voor een juist beeld van de Emmaüs-gemeente is goed om zicht te hebben op de leeftijdsopbouw van de gemeente in vergelijking met haar omgeving en van de ontwikkeling van het ledental in de afgelopen jaren in vergelijking met de bevolkingsontwikkeling in de omgeving.

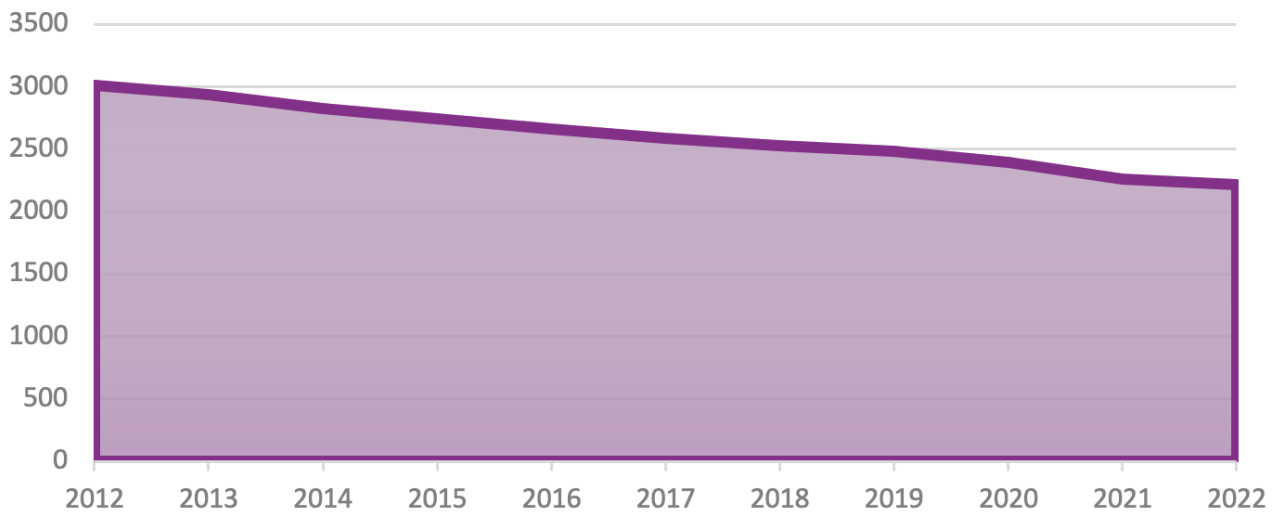

Opmerkingen bij de grafieken

- De protestantse kerk in Nederland is vergrijsd in vergelijking met de Nederlandse bevolking en met de bevolking van Bodegraven.
- De wijkgemeente Emmaüs is meer vergrijsd dan de PKN. Bijna 40% is ouder dan 65 jaar en bijna de helft ouder dan 60 jaar.
- Waarschijnlijk is dit beeld geflatteerd omdat de randkerkelijkheid onder de jongere generatie aanzienlijk groter zal zijn dan onder de oudere generatie. Dat betekent dat de feitelijke vergrijzing in Emmaüs sterker is dan hier in beeld gebracht is.
- Onder gelijkblijvende omstandigheden zal dit leiden tot ledenverlies en inkomstenverlies.
- In totaal heeft de Emmaüs-gemeente nog ruim 2200 leden. Dat betekent dat er nog een flink aantal vrijwilligers is om het werk van de gemeente te dragen.

Verloop ledental

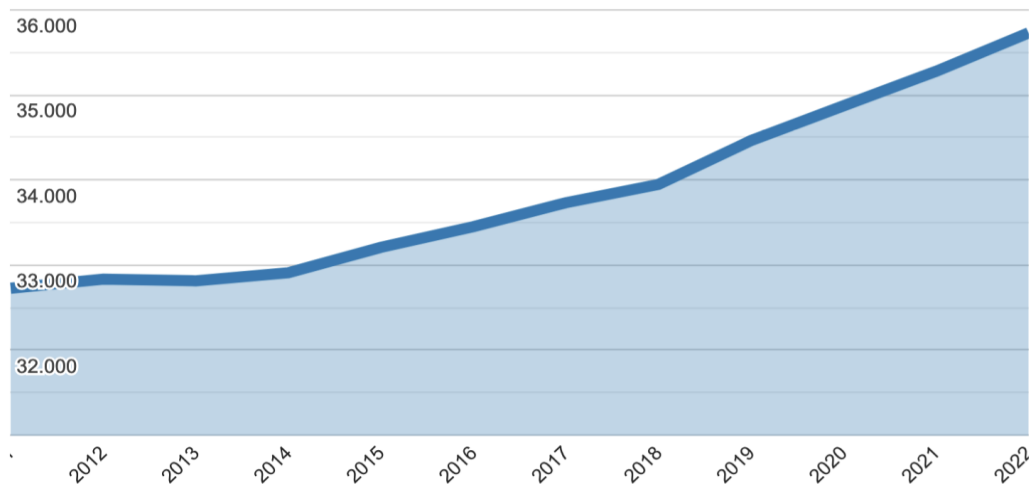
Het aantal geregistreerde leden van wijkgemeente Emmaus. Gegevens voor de jaren 2012 - 2022

Het aantal inwoners voor de gemeente Bodegraven-Reeuwijk. Gegevens voor de jaren 2011 tot en met 2022.

Grafiek [Tabel](#)

Aantal inwoners - Gemeente Bodegraven-Reeuwijk

Inwoners in de gemeente Bodegraven-Reeuwijk, 2011 tot en met 2022.

Opmerkingen bij de grafieken

- De peildatum voor de cijfers is 31 december. De peildatum voor 2022 is 30 april.
- In de gemeente Bodegraven is het aantal inwoners met bijna 10% toegenomen in dezelfde tijd.
- Het aantal leden is de afgelopen tien jaar gestaag afgenomen met ca. 80 leden per jaar, in totaal ca. 25%.
- Er zijn geen aanwijzingen dat de dalende trend in de komende jaren zal afnemen of dat er een keer in de trend komt.
- Als je kijkt naar de leeftijdsopbouw van de gemeente, dan moeten we eerder rekenen met een geleidelijk sterkere afname van het ledental.

Overige demografische gegevens Bodegraven

- Het gemiddelde inkomen in Bodegraven ligt net boven het gemiddelde van heel Zuid-Holland.
- 14% heeft een migratieachtergrond, waarvan de helft een westerse. Voor het overige hebben deze bewoners vooral een Marokkaanse achtergrond.
- De belangrijkste sectoren voor werkgelegenheid in Bodegraven zijn: 1. Zakelijke dienstverlening; 2. Nijverheid en Energie en 3. Handel en horeca.
- Ongeveer 45% van de inwoners heeft een middelbare opleiding. Ruim een kwart is hoger opgeleid en ruim een kwart lager opgeleid.
- Bij verkiezingen scoren alle christelijke partijen veel hoger dan deze partijen landelijke scores. Bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen haalde de CDA nog veruit de meeste zetels van alle deelnemende partijen.

Over welke middelen (gaven en talenten) kunnen wij beschikken?

Financiën

Om beleid te kunnen voeren is het van belang te weten over welke middelen je kunt beschikken in de komende jaren. In de kerk gaat het dan vooral om de financiën en de vrijwilligers. Wij zetten hieronder de verwachtingen voor de komende jaren op een rij.

Inkomsten

De verwachting van het College van kerkrentmeesters is dat de inkomsten uit bijdragen van gemeenteleden in de komende vier jaar zullen dalen van ongeveer € 281.000 in 2022 naar ongeveer € 241.000 in 2026.

De verwachting is dat de opbrengsten uit onroerende zaken (verhuur en rente) zullen stijgen van € 129.000 naar € 157.000 zodat de totale baten zullen dalen van ongeveer € 432.000 naar ongeveer € 411.000.

Kosten

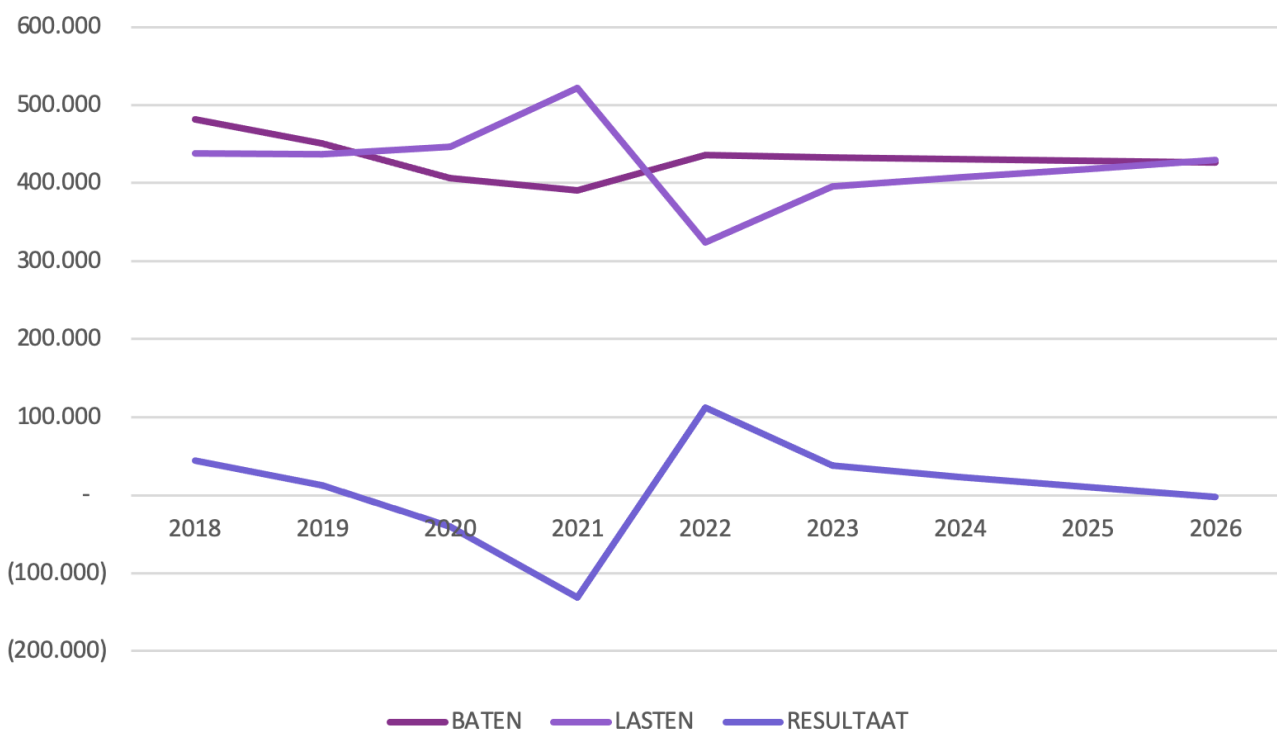
Het college van kerkrentmeesters heeft voor de kosten met twee scenario's gerekend. Scenario 1: een predikant en een kerkelijk werker(s) met een aanstelling van totaal 1,6 FTE. Scenario 2: een predikant en een kerkelijk werker(s) met een aanstelling van totaal 2,0 FTE.

De kosten voor scenario 1 zullen stijgen van ongeveer € 323.000 in 2022 naar ongeveer € 403.000 in 2026. Dat betekent dat het overschot op de begroting tussen 2022 en 2026 zal dalen van ongeveer € 111.000 tot ongeveer € 23.000.

De kosten voor scenario 2 zullen stijgen van ongeveer € 323.000 in 2022 naar ongeveer € 429.000 in 2026. Dat betekent dat het overschot op de begroting tussen 2022 en 2026 zal dalen van ongeveer € 111.000 tot een tekort van ongeveer € 2.000. Onderstaande grafieken gaan uit van dit scenario.

Omdat we verwachten dat we in 2022 nog geen predikant hebben beroepen zijn de kosten voor pastoraat in 2022 lager en is het verwachte overschot € 111.000.

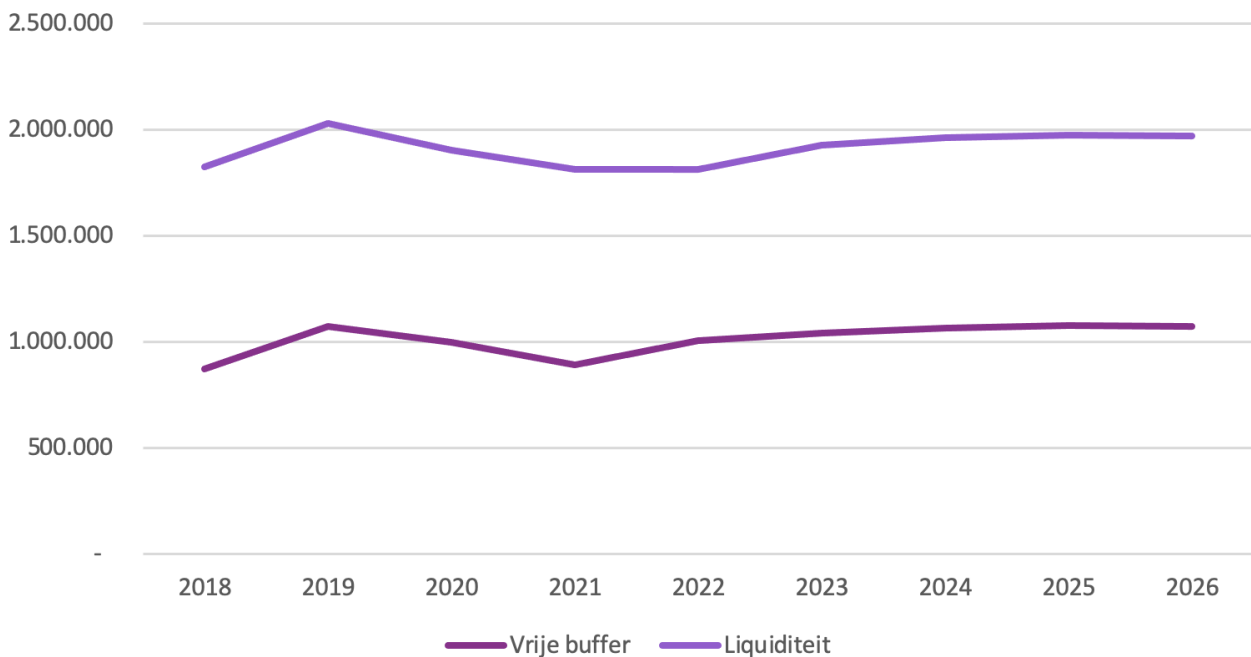
3.1 Baten, lasten en operationeel resultaat

Vermogen

De verwachting is dat het eigen vermogen (vrije buffer) in de periode van 2022 tot 2026 zal toenemen, inclusief bovengenoemd eenmalig hoger overschot, van ongeveer € 1.004.000 tot ongeveer € 1.074.000. Na 2026 zal er bij ongewijzigd beleid sneller worden ingeteerd op deze vrije buffer. Toch is er voldoende algemene reserve beschikbaar om aan de verplichtingen te voldoen, ook bij tegenvallende inkomsten.

3.2 Vermogen en liquiditeit

Vrijwilligers

In een protestantse kerk geven de leden met elkaar gehoor aan de roeping van de gemeente. Als de gemeente kleiner wordt, neemt het aantal vrijwilligers af. Je kunt dan minder doen.

Hierboven is al beschreven dat het ledental afneemt en dat deze trend zich (mogelijk versterkt) zal doorzetten.

Daarnaast is er een andere ontwikkeling merkbaar, die we nog niet beschreven hebben. De manier waarop gemeenteleden zich tot de kerk en het kerkelijk werk verhouden is al enige tijd aan het veranderen. Een vrijwilligerstaak op je nemen is minder vanzelfsprekend geworden. De beschikbaarheid van leden voor taken is dus ook aan het afnemen. Wij hebben deze trend niet in kaart gebracht, maar de signalen zijn er wel.

Uit alle taakgroepen en uit de kerkenraad klinkt de verzuchting dat het steeds moeilijker wordt om opvolgers te vinden voor de aftredende vrijwilligers. Zij geven ook aan dat zij moeilijker mensen bereid vinden om nieuwe en/of tijdelijke taken op zich te nemen.

Deze ontwikkelingen vragen om bezinning op de vraag of de vrijwilligersorganisatie en de bijbehorende taken niet aangepast zouden moeten worden. In paragrafen hiervoor schreven wij al hierover.

Wat staat ons te doen?

Contouren van Emmaüs 2.0

In de zomer van 2021 begonnen wij onze ontdekkingsreis naar Emmaüs 2.0. Na een periode van terugkijken en bespreekbaar maken van wat wij als verlies hebben beleefd, konden we begin 2022 de blik vooruit richten. "Hoe zal de Emmaüs-gemeente er in de toekomst uitzien?". Over die vraag gingen gemeenteleden in januari en februari met elkaar in gesprek. Daarna konden zij door een enquête hun belangrijkste positieve ervaring met de Emmaüs-gemeente delen. Vervolgens konden zij hun mening geven over wat in hun ogen wezenlijk en onmisbaar is voor de Emmaüs-gemeente van de toekomst. Tenslotte konden zij aangeven hoe zij de Emmaüs-gemeente van de toekomst het liefst zouden zien ontwikkelen.

Uit deze enquête konden wij een aantal aanwijzingen halen voor de richting waarin de Emmaüs-gemeente zich zou kunnen ontwikkelen in de komende jaren. Deze aanwijzingen hebben wij vertaald in voorstellen en die hebben wij aan de hele gemeente voorgelegd, opnieuw met behulp van een enquête. Zeker 225 leden hebben de moeite genomen om te reageren. De uitkomst was dat alle voorstellen op steun van ongeveer twee-derde tot ruim tachtig procent van de deelnemers kon rekenen. Acht tot vijftien procent was het vanuit heel verschillende motieven oneens met de voorstellen. Op grond van deze uitkomsten formuleren wij een visie, een missie en een aantal beleidsvoornemens voor de komende jaren. Zo hopen wij te bouwen aan een gemeente waarin volwaardig plaats is voor alle gemeenteleden. Ook voor diegenen die niet voor de voorstellen waren⁵.

Visie

Wij willen in alle menselijke veelkleurigheid van karakter, leeftijd, geslacht, geaardheid, levensgeschiedenis, geloofsgeschiedenis, gaven, talenten, geloofsverstaan, geloofsbeleving enzovoorts een volwaardige geloofsgemeenschap van mensen zijn, die luisterend naar de bron van de christelijke kerk in naam van God heilzaam present is in de wereld en in het bijzonder in Bodegraven

Missie

Wij blijven investeren in het telkens opnieuw luisteren naar en het zoeken naar de betekenis van de bron van de christelijke kerk voor ons persoonlijk leven, voor ons samenleven als geloofsgemeenschap en voor onze bijdrage aan de samenleving.

Wij blijven investeren in het samen geloven en het samen leven met elkaar in de Geest van Christus, zoals wij die in alle veelkleurigheid verstaan.

Wij blijven ons samen met de andere christelijke geloofsgemeenschappen inzetten voor een heilzame bijdrage aan de samenleving in de Geest van Christus, zoals wij die in alle veelkleurigheid verstaan.

⁵ Enkele voorbeelden van motieven om tegen te stemmen: We kunnen beter ophouden met praten, dat levert toch niets op; laten we gewoon aan de slag gaan. We moeten niet over verschillen praten maar over overeenkomsten. Het gebruik van het woord 'Bron' werd opgevat als ruimer dan de bron van de christelijke kerk, zoals wij die in dit beleidsplan benoemen. Zoeken naar 'gedeelde identiteit' werd opgevat als streven naar 'eenheidsworst'. Sommige mensen hadden een meer open enquête verwacht en niet een 'toetsingsenquête'. Sommige gemeenteleden maken zich zorgen dat ruimte voor de 'veelkleurigheid' ten koste gaat van de kern van hun geloof. Een aantal van deze motieven heeft ds. Marten Knevel in KerkMag van mei 2022 besproken.

Beleidsvoornemens

❖ Wie kunnen wij zijn?

Wij verschillen in opvattingen over de kern van het gemeente zijn:

- De verhouding tot de bron van de christelijke kerk.
- de verhouding tot elkaar. en
- de verhouding tot de wereld.

Dat maakt het moeilijk om te beschrijven wie wij zijn en wat ons bindt⁶.

*Als wij toekomst willen hebben als gezonde geloofsgemeenschap waaraan wij allen graag willen deelnemen, dan moeten wij investeren in onze gemeenschappelijke relatie tot de kern van gemeente zijn. **Daarom nemen wij ons het volgende voor:***

Beleidsvoornemen 1

Wij zullen in de komende vier jaar een belangrijk deel van onze bezinnings- en verdiepingsactiviteiten (Eredienst en Vorming & Toerusting) wijden aan de kern van het gemeente zijn met de drie kernthema's. Wij hebben hiervoor deskundige inbreng nodig van de eigen predikant(en) en/of van buiten de eigen gemeente.

Beleidsvoornemen 2

Wij zullen in de komende vier jaar ontmoetingen organiseren waarin wij als gemeenteleden met elkaar op zoek gaan naar wat ons verbindt in onze verhouding tot die kern van gemeente zijn. Wij zoeken daarvoor gekwalificeerde begeleiding van eigen gemeenteleden of van buiten de gemeente. Uitkomsten van deze zoektocht delen wij in verschillende vormen als getuigenissen en momentopnames met de rest van de gemeente. Zo voeden wij het voortgaande gesprek over dit thema.

⁶ Hoe ziet die verscheidenheid er concreet uit? Hier volgt een schets: Als je kijkt naar de verhouding tot de bron van de christelijke kerk, dan zie je dat sommigen de bron letterlijk willen lezen, anderen meer metaforisch, sommigen beschouwen heel de bijbel als normatief voor het geloof en leven, anderen meer als een bron waarmee je in gesprek kunt zijn. Sommigen willen graag vasthouden aan de vertaling zoals die in de reformatorische belijdenisgeschriften is vastgelegd. Anderen hebben juist moeite met de vertaling van die belijdenisgeschriften en zoeken naar andere en nieuwe woorden om de betekenis van de bron duidelijk te maken. Sommigen vinden die bron heel belangrijk, anderen kunnen niet (meer) goed uit de voeten met die bron.

Als je kijkt naar de verhouding tot elkaar, dan zie je dat het voor veel mensen vooral een sociaal gebeuren is, waarin het geloof geen grote rol speelt, voor anderen weer wel. En als het geloof een rol speelt, dan zoeken sommigen vooral bevestiging van hun geloof bij elkaar terwijl anderen juist uitgedaagd willen worden en nieuwe inzichten willen opdoen. Sommigen zien hun geloof vooral als een privé-zaak die weinig met geloofsgemeenschap te maken heeft. Je komt als 'consument' naar de kerk om er iets te halen en daarna leid je weer je eigen leven. De gemeenschap hoeft niet voor ze. Anderen hechten juist aan die gemeenschap, sociaal en/of als gelovigen.

Als je kijkt naar de verhouding tot de wereld, dan zie je dat sommigen dat niet verbinden met hun geloof of met de kerk. Anderen vinden het een privé-zaak, niet voor de gemeenschap. Sommigen vinden het genoeg om geld te geven voor goede doelen privé of als kerk, anderen willen meer het christelijke geluid laten horen in de samenleving. Sommigen zijn dan weer bang voor politiek bedrijven door de kerk. Sommigen vinden dat de kerk alleen evangeliserend haar stem moet laten horen in de samenleving, andere vinden dat je stem moet geven aan de kwetsbaren en rechtelozen in de samenleving.

❖ Hoe kunnen wij ons verhouden tot de bron van de christelijke kerk?

*Wij verschillen in de manieren waarop wij ons verhouden tot de bron van de christelijke kerk van ons geloof. Wij kennen elkaar onvoldoende om die verschillen te kunnen begrijpen. Daardoor leven er vooroordelen en spanningen over die verschillen. Velen ervaren die verschillen als een bedreiging. Uit het evangelie putten wij hoop, dat wij elkaar in onze verscheidenheid tot zegen kunnen zijn omdat wij 'drinken uit dezelfde bron'. Wij willen ons graag ontwikkelen tot een gemeente waarin verscheidenheid in verhouding tot de bron van de christelijke kerk positief gewaardeerd wordt. **Daarom nemen wij ons het volgende voor:***

Beleidsvoornemen 3a

Wij streven naar een samenstelling van het pastores team (predikanten en kerkelijk werkers) die:

- een verscheidenheid in de verhouding tot de bron van de christelijke kerk representeren.
- deze verscheidenheid positief waarderen.
- vanuit onderling respect met elkaar willen samenwerken. en
- aan elkaar willen groeien vanuit ieders eigen inspiratie uit de bron van de christelijke kerk.

Wij hopen dat het begeleidingsteam Emmaüs 2.0 hierin een voorbeeld zal zijn voor kerkenraad en gemeente.

Beleidsvoornemen 3b

De kerkenraad maakt minstens viermaal per jaar ruimte voor onderlinge ontmoetingen. Daarin gaat het over de betekenis van de bron van de christelijke kerk voor:

- Een ieder van ons.
- Onze samenwerking. en
- De vervulling van onze gezamenlijke taak als kerkenraad.

De kerkenraad wil zo een voorbeeld zijn voor de gemeente en andere taakgroepen in de gemeente.

Beleidsvoornemen 3c

Wij zullen als Emmaüs-gemeente passende vormen en gelegenheden zoeken om elkaar als gemeenteleden te ontmoeten en aan elkaar te groeien in onze verhouding tot de bron van de christelijke kerk. Die bijeenkomsten kunnen verschillend van karakter zijn. Denk aan geloofsgesprekken, cursussen, meditatie, vieren, workshops enz. Minimaal één keer per maand nodigen wij gemeenteleden uit om aan zo'n ontmoeting deel te nemen. Wij zien hier een taak voor de taakgroep Bouwen & Ontmoeten in samenwerking met de groepen die onder deze taakgroep vallen.

Beleidsvoornemen 3d

Wij verwachten van de 'pastores', dat zij de kerkenraad en de gemeente vanuit hun eigen ervaring en deskundigheid ondersteunen in de beleidsvoornemens 3b en 3c. Zo nodig doen wij een beroep op deskundige ondersteuning van buiten.

Beleidsvoornemen 3e

Wij nodigen als Emmaüs-gemeente in de komende jaren gastvoorgangers uit die zich op verschillende manieren tot de bron van de christelijke kerk verhouden. Zij mogen de Bijbel op verschillende manieren interpreteren. Wij gaan ervan uit dat deze gastvoorgangers respectvol weten om te gaan met bezoekers van de diensten die anders dan zij geloven en die anders met de bron van de christelijke kerk omgaan. Wij verwachten dat deze 'veelkleurige' verkondiging zal bijdragen aan het geloofsgesprek in de gemeente

*Voor onze verhouding tot het Evangelie is de kerkdienst de belangrijkste gemeentelijke activiteit. Maar onze verwachtingen van de dienst verschillen sterk. Juist de erediensten zouden de verschillen moeten overstijgen en ons met elkaar kunnen verbinden. Wij zoeken daarom naar een vormgeving en invulling van de erediensten waardoor deze ons als geloofsgemeenschap in alle verscheidenheid met elkaar verbinden. **Daarom nemen wij ons het volgende voor:***

Beleidsvoornemen 4

De kerkenraad vraagt advies aan de gemeente over een invulling van kerkdiensten in Emmaüs, die recht doet aan de verscheidenheid aan geloven en beleven en die tegelijk de verbinding binnen de geloofsgemeenschap dient. Een representatieve groep wordt gevraagd adviezen te formuleren. Vervolgens hoort de kerkenraad de gemeente hierover. De kerkenraad belooft zich door dit advies en de reactie uit de gemeente te laten leiden bij de besluitvorming over de invulling van de kerkdiensten in de Emmaüs-gemeente.

❖ Hoe kunnen wij ons verhouden tot elkaar?

*Wij komen samen, organiseren van alles en houden samen de organisatie draaiende. Dat maakt ons ook tot een sociale gemeenschap. Die sociale gemeenschap is de afgelopen jaren in verwarring geweest. De gebeurtenissen in het recente verleden, zoals de fusie, het verlaten van de Salvatorkerk, het min of meer gedwongen vertrek van de laatste predikanten zijn nog niet door iedereen verwerkt. Het wantrouwen is nog niet overwonnen. Het is belangrijk dat wij elkaar weer gaan waarderen en vertrouwen. **Daarom nemen wij ons voor:***

Beleidsvoornemen 5a

Wij blijven ons openstellen voor de (soms verborgen) stemmen van verdriet en verlies. Wij zorgen dat ze gehoord worden in de gemeente door publicaties, liturgische momenten en gesprekken. Alleen zo kan er ruimte komen voor verzoening en herstel van vertrouwen. Wij zien hier een taak voor de taakgroep Pastoraat en het pastores team in samenwerking met de taakgroepen Presentatie en Eredienst.

Beleidsvoornemen 5b

Wij besteden blijvend aandacht aan het doorbreken van groepsgrenzen in de gemeente. Tegenwoordig vaak 'Bubbels' genoemd. Bij alle activiteiten die wij organiseren vragen wij ons af: Sluiten wij (onbedoeld) gemeenteleden buiten met deze activiteit? Kunnen gemeenteleden zich 'niet welkom' voelen? Wij doen ons best om die 'drempels' weg te nemen. Jaarlijks peilen wij in hoeverre dit gelukt is. Hier liggen taken voor alle taakgroepen en de kerkenraad.

*Wij zijn een geloofsgemeenschap omdat wij in het evangelie een gemeenschappelijke geloofsbron hebben. Onderlinge interactie, zoals in de vorm van geloofsgesprekken, zijn belangrijk. Het zorgt voor meer begrip en waardering voor elkaar. Er moet wel beter worden omgegaan met verschillen in geloven. Mensen moeten elkaar daarin meer respecteren. Wij beseffen dat de contacten rond geloofsthema's ook van belang zijn om echt geloofsgemeenschap te kunnen zijn. **Daarom nemen wij ons het volgende voor:***

Beleidsvoornemen 6

Bij alle ontmoetingen en geloofsgesprekken die wij organiseren in de gemeente, besteden wij aandacht aan een veilige omgeving. Dat is een omgeving waarin gemeenteleden respectvol en met waardering het geloofsgesprek kunnen voeren over thema's die hen bezighouden en waarover zij verschillend denken. De geloofsgesprekken proberen we te voeren in een klimaat van openheid voor de Geest van Christus die wij ontmoeten in de ander. Wij zien hierin een taak voor de taakgroep Bouwen & Ontmoeten en de groepen die met deze taakgroep verbonden zijn. Zo nodig doen wij een beroep op deskundige begeleiding van buiten.

*De gemeente heeft zich ook georganiseerd om het gemeente zijn mogelijk te maken. Binnen die organisatie moeten allerlei belangrijke keuzes gemaakt worden die van invloed zijn op de deelname van (groepen) gemeenteleden. Bij een toenemend aantal gemeenteleden leeft de wens om over dit soort beslissingen mee te denken en daarin serieus genomen te worden. Zeker als deze beslissingen van invloed zijn op hun eigen deelname aan de gemeente. Frustratie over besluiten die in het verleden genomen zijn komt deels voort uit het gevoel dat men niet heeft kunnen mee besluiten. **Daarom nemen wij ons het volgende voor:***

Beleidsvoornemen 7

De kerkenraad en de taakgroepen doen hun best om (groepen in) de gemeente te betrekken bij de besluitvorming over nieuwe initiatieven of veranderingen, als (groepen in) de gemeente rechtstreeks de gevolgen van een besluit ondervinden. Waar nodig vraagt de kerkenraad deskundige ondersteuning van buiten om dit zorgvuldig te doen.

❖ Hoe kunnen wij ons verhouden tot de wereld?

*Als kerk hebben we ook een roeping in de wereld. Daarom zijn er diaconale activiteiten zoals ook hulpacties en activiteiten waarin de kerk iets van haar inspiratie met de samenleving deelt. Wij vinden dat juist deze activiteiten samen met andere geloofsgemeenschappen georganiseerd zouden moeten worden. De aandacht voor gerechtigheid en in het bijzonder het opkomen voor de zwakken in de samenleving verdienen daarin prioriteit. **Daarom nemen wij ons het volgende voor:***

Beleidsvoornemen 8

Als Emmaüs-gemeente nemen wij ons voor om in de komende vier jaar samenwerking met andere christelijke geloofsgemeenschappen als uitgangspunt te nemen voor initiatieven die wij in de wereld om ons heen willen starten. Als er al vergelijkbare initiatieven zijn, dan sluiten wij ons aan. Als deze er nog niet zijn dan proberen wij vanaf aanvang deze samenwerking te zoeken. Hier liggen vooral verantwoordelijkheden voor de taakgroep Diaconie en de kerkenraad.

Beleidsvoornemen 9

Bij het zoeken naar mogelijkheden voor een heilzame bijdrage aan de samenleving kiezen wij de komende vier jaar vooral voor vormen van inzet voor gerechtigheid. Wij zetten ons ervoor in dat ieder mens en iedere groep volwaardig kan deelnemen aan het (samen)leven, zoals wij geloven dat God het bedoeld heeft. Binnen dat kader geven wij in het bijzonder aandacht aan het opkomen voor de kwetsbaren in de samenleving. Hier liggen vooral taken voor de taakgroep Diaconie, maar ook voor de taakgroepen Vorming & Toerusting, en Eredienst.

❖ Hoe kunnen wij ons (beter) organiseren?

In de profielbeschrijving van de gemeente hebben wij een aantal problemen met de organisatie gesignaleerd. Het kost moeite om de organisatie volledig bemenst te houden. De samenwerking en communicatie tussen partijen, pastores, moderamen, kerkenraad, gemeente en taakgroepen en de samenwerking binnen de kerkenraad is voor verbetering vatbaar. De kerkenraad heeft inmiddels een kerkenraadsweekend besteed aan zijn eigen functioneren. Daaruit kwamen suggesties voor verbetering. Als voorbeelden noemen we:

- Werken met projectgroepen naast of in plaats van taakgroepen.
- Meer ruimte maken voor het geloofsgesprek op de agenda van de kerkenraad.
- Meer aandacht voor persoonlijke ontmoeting en persoonlijk wel en wee.
- Meer duidelijkheid over verdeling verantwoordelijkheid kerkenraad en taakgroepen.
- Taken maximaal 8 jaar.
- Betere taakomschrijvingen bij werving.
- Toerusting/Mentor nieuwe kerkenraadsleden.
- Werk maken van echt samen besluiten en samen verantwoordelijkheid nemen voor besluiten.
- Jeugdkerkenraad.
- Activiteiten durven stoppen.
- 'Goed-bericht' rubriek in kerkelijke media.
- Beter luisteren naar gemeente.
- Waken voor dominantie van mensen of groepen over andere.
- Etc.

Die suggesties vragen om uitwerking en vertaling naar beleidsvoornemens. **Daarom nemen wij ons voor:**

Beleidsvoornemen 10

De kerkenraad gaat in 2022 en 2023 aan de slag met de opbrengst van het kerkenraadsweekend. Hij vertaalt deze naar concrete beleidsvoornemens om aan verbetering te werken. De kerkenraad zal de taakgroepen uitnodigen tot zelfreflectie op basis van de vijf factoren van een vitale geloofsgemeenschap en zal de taakgroepen waar nodig betrekken bij het gesprek over veranderingen in de organisatie.

In bovenstaande beleidsvoornemens is de verantwoordelijkheid voor de uitvoering gelegd bij de kerkenraad en de taakgroepen. Als de suggestie van projectgroepen opgepakt wordt, dan kan die verantwoordelijkheid ook bij een projectgroep gelegd worden. Het begeleidingsteam van de ontdekkingsreis naar Emmaüs 2.0 was een goed voorbeeld van een projectgroep met een tijdelijke opdracht.

*Er is vastgesteld dat de evaluatie van de samenwerking tussen kerkenraad en pastores niet altijd goed heeft plaatsgevonden. Het gevolg was dat er scheefgroei kon ontstaan in die samenwerking. **Daarom nemen wij ons voor:***

Beleidsvoornemen 11

De kerkenraad voert jaarlijkse voortgangsgesprekken met de leden van het team van pastores (predikanten en kerkelijk werkers). Het onderwerp van die jaargesprekken is de samenwerking van kerkenraad en pastores ten dienste van de gemeente. De sleutelvraag is: of en hoe de samenwerking het komende jaar vruchtbaar kan blijven voor de opbouw van de gemeente. De kerkenraad geeft die jaargesprekken zo vorm dat recht gedaan wordt aan de gelijkwaardigheid van 'pastor' en kerkenraad. Beide kunnen aandachtspunten voor verbetering van de samenwerking indienen. Beide kunnen hun mogelijkheden en beperkingen aangeven. De kerkenraad kan het feitelijke gesprek delegeren aan enkele vertegenwoordigers van de kerkenraad. De uitkomsten van het gesprek worden altijd voorgelegd aan heel de kerkenraad. De kerkenraad krijgt dan gelegenheid er iets van te vinden. De optie dat de samenwerking beëindigd wordt staat altijd open. Dit zal de uitkomst zijn als een of beide partijen van mening zijn dat voortgaande samenwerking niet meer voldoende vruchtbaar kan zijn voor de opbouw van de gemeente. De gemeente wordt hierover goed geïnformeerd en de 'pastor' krijgt eventueel de tijd om naar een andere gemeente of betrekking uit te zien.

*In de bovengenoemde beleidsvoornemens wordt enkele keren gerefereerd aan het binnenhalen van deskundigheid van buiten. Dat kan zinvol zijn als de gemeente die deskundigheid zelf niet in huis heeft of als die deskundigheid niet voldoende beschikbaar is om dit te realiseren. Wij willen voorkomen dat de uitvoering van beleidsvoornemens langer uitgesteld wordt dan wenselijk is. Dan is het wenselijk dat er geen drempels zijn om die deskundigheid in te huren. **Daarom neemt de kerkenraad zich voor:***

Beleidsvoornemen 12

De kerkenraad neemt in de komende vier jaar jaarlijks een bedrag van € 10.000,00 op in de begroting voor het inhuren van deskundige ondersteuning van buiten. Dit bedrag komt in mindering op de vrije buffer van het vermogen van de Emmaüs-gemeente. Wij benutten zo de vrije buffer ten behoeve van de opbouw van de gemeente.

Dit beleidsvoornemen is een experiment. Na vier jaar kan het experiment geëvalueerd worden. Dan besluit de kerkenraad over voortzetting, uitbreiding of beëindiging van dit experiment.

❖ Hoe gaan wij de toekomst in?

Wij realiseren ons dat er met het oog op de toekomst niet alles wat belangrijk is, aan bod is gekomen. De beleidsvoornemens zijn het resultaat van de ontdekkingsreis naar de Emmaüs-gemeente die wij in de komende jaren willen zijn. Een in onze ogen belangrijk thema, de plek van jongeren in de kerk, kwam in die ontdekkingsreis slechts zijdelings naar boven. Er waren gemeenteleden die vonden dat kerkdiensten meer afgestemd moesten worden op jongeren. Maar de verwachtingen ten aanzien van kerkdiensten verschillen nogal in de gemeente. De vraag naar de toekomst van de kerk en de plaats van de jongeren van nu daarin, is wel een vraag die ons bezig houdt. Uiteindelijk gaat het erom dat wij als kerk beter worden in het doorgeven van de betekenis van geloof en kerk aan de volgende generaties. En ten tweede komt het erop aan dat we ruimte maken voor die volgende generaties om die betekenis op hun eigen manier vorm te geven binnen en buiten de kerk. Wij willen in de komende jaren graag als gemeente zoeken naar antwoorden op deze twee kernvragen.

Organisatie en regelingen